

Japetić

GLASILO HRVATSKOG PLANINARSKOG DRUŠTVA "JAPETIĆ" 🌿 SAMOBOR, HRVATSKA

Godišnjak

God. 2015.

Izdavač: HPD Japetić, Samobor

U OVOM BROJU

- 🔴 10. Sudnikov pohod
- 🔴 10. Japetićevo pohod
- 🔴 90. godina Mesićeve kuće
- 🔴 Pohod "Tragom prvog izleta Hrvatskog planinarskog društva"

🔴 Japetićevo planinarsko škola

Japetić

Impressum

Japetić – Glasilo HPD-a "Japetić",
Samobor, Hrvatska

Nakladnik: HPD "Japetić", Starogradska 15,
PP 31, 10430 Samobor, Hrvatska
• e-mail: info@hpd-japetic.hr

Glavni urednik: Nenad Greblički
• grebo99@gmail.com

Uredništvo glasila: Gordana Kosmat,
Robert Cvetković, Hrvoje Bišćan i Zdenko
Kristijan

Slika na naslovnici: Samoborsko gorje
s Planine pri Pobočju (foto: Nenad
Greblički)

Slika na predzadnjoj stranici: Oštrc s Lipovca
(foto: Nenad Greblički)

Slika na zadnjoj stranici: Visočica, 1615m –
Južni Velebit (foto: Nenad Greblički)

Oblikovanje: Crnonabijelo, Samobor
• e-mail: info@crnonabijelo.com

Tisak: Intergrafika, Zagreb

Autori osobno snose odgovornost za
objavljeni sadržaj svojih članaka. Stajališta
autora nisu ujedno i stajališta uredništva
Glasila. Rukopisi, fotografije i ostali
materijali se ne vraćaju. Objavljeni
materijali ne mogu se
koristiti u druge svrhe
ili objavljivati bez
suglasnosti nakladnika.

*Napomena: uredništvo
zadržava pravo uređivanja
tekstova!*

Sadržaj

Uvodnik	1
10. Japetićev pohod	2
Vodička sekcija	4
Dani Hrvatskih planinara	5
Gadova peč	6
Alpinistička sekcija u 2015.	7
Obilježavanje 92. godišnjice društva	9
Pohod "Tragom prvog izleta Hrvatskog planinarskog društva"	10
Senjskom planinarskom obilaznicom	14
Crna Gora	15
Izleti Društva u Slovenske Alpe	17
Stanica GSS pri PD „Japetić“	18
3. Šojka Trek & Trail	20
2. Šojkina zimska Liga	21
Biokovo na dlanu	22
Planinarska kestenijada	24
Fran Šuklje	25
10. Sudnikov pohod	26
Markacijska sekcija	28
Japetićeva planinarska škola	29
Hrvatska planinarska obilaznica 2013. – 2015.	30
Samoborska obilaznica 2011. – 2015.	30
90. godina Mesićeve kuće	31
Plan izleta 2016.	32

Planinarski dom
Šoićeva kuća – Samoborsko gorje

HPD "Japetić" je jedan od
osnivača Samoborskog
Športskog Saveza
i njegov je član.

"Japetić" u 2015.

Tekst: Robert Cvetković; foto: Nenad Greblički

Iza nas je još jedna, planinarskim događanjima ispunjena godina, o kojoj možete čitati na idućim stranicama...

U veljači je održana izborna skupština društva na kojoj su izabrani novi tajnik i predsjednik, a manjih promjena bilo je i u sastavu upravnog odbora.

Zahvaljujemo dosadašnjoj tajnici Mirjani Klarić i predsjedniku Antunu Pavlinu na višegodišnjem uspješnom radu. Njihova predanost u organiziranju i vođenju društvenih aktivnosti obavezuju i nas da uložimo najveći mogući napor u vođenju društva.

U travnju je povodom Dana planeta Zemlje održana eko-akcija, koja je sad već postala stalna aktivnost, uz veliki odaziv članstva i redovito sudjelovanje djelatnika tvrtke DM.

Najveća društvena akcija ove godine odražana je u svibnju. Uz Hrvatski planinarski savez kao nositelja događanja, sudjelovali smo kao suorganizatori u obilježavanju 140. godina prvog izleta HPD-a. U pripremi i provođenju pohoda sudjelovao je velik broj članova društva, a gotovo tisuću sudionika pohoda zadovoljno je otišlo je iz Samoborskog gorja.

U lipnju je održan treći Šojka trek/trail koji je opet privukao mnogo ljubitelja planinskog trčanja.

Početkom srpnja održana je izvanredna skupština, na kojoj je radi usklađivanja s novim Zakonom o udrugama donesen novi statut društva.

Jesen je obilježio Sudnikov pohod na kojem je ove godine bilo oko 250 sudionika, što je najviše do sada.

U 2016. godini očekuju nas već uobičajene akcije: ekološka akcija povodom Dana planeta Zemlje 22. travnja, Japetićevo pohod 15. svibnja, a Sudnikov pohod 23. listopada.

Sredinom lipnja čeka nas 4. Šojka trek/trail utrka koju organiziramo zajednički s novosnovanim Klubom cestovnog i planinskog trčanja Samobor.

Nakon jednogodišnje pauze opet organiziramo Opću planinarsku školu. A termin održavanja pomaknut je iz dosad uobičajenog proljetnog termina na jesenski, od sredine rujna do kraja listopada. Nadamo se da će škola privući što više novih planinara i članova koji mogu donijeti novu energiju budućem radu Društva.

Stari grad Lipovec – Samoborsko gorje

10. Japetićevo pohod

Tekst: Darko Dömötörfy; foto: Gordana Kosmat, Bojan Horvat, Darko Dömötörfy

10. jubilarni Japetićevo pohod odvijao se u sjenu pohoda Tragom I. izleta HPD-a organiziranog povodom obilježavanja 140 godina od prve »laznje« koje je HPD poduzeo 17. svibnja 1875. na Oštrcu i Plešivcu, pod vodstvom predsjednika dr. Josipa Schlossera. Oba pohoda su imala istu trasu i teško je procijeniti koliko je planinara bilo na kojem pohodu. U šali možemo reći da je na Japetićevom pohodu bilo skoro 1000 planinara.

Na neki način pohod Tragom I. Izleta HPD-a napravio je dobru propagandu Japetićevom pohodu ponajprije zaslugom članova društva i dobrom organizacijom. Tjednima ranije pripremao se »veliki« pohod koji se organizira svake 10 godine, tako da je uz njega organizirati Japetićevo pohod bila

šala. Uz panoe kojih je bilo koliko i pohoda Tragom I. Izleta napravljena su i 2 panoa u kojima je sažeto 10 godina Japetićevog pohoda. Panoi su bili poredani na igralištu RK Rudar gdje se održavala svečanost otvorenja »velikog« pohoda. Panoi su još jedan +, nešto što će ostati za spomen i prezentaciju društva. Kako se radi o prvom dvocifrenom pohodu, za sudjelovanje na svih 10 pohoda dodjeljivale su se majice društva.

Ono što je najvažnije je da su svi sudionici pohoda bili izuzetno zadovoljni čime je pridonijelo i vrijeme. Kad je dobro vrijeme sve izgleda super, vidici su dobri, staza je dobra, ne treba žuriti već se opušteno hoda. Sreće se puno poznatih lica i bilo je pravo zadovoljstvo biti 17.5.2015. u Rudama,

Volonteri Japetića kod štandova u Rudama

na Velikom dolu, Oštrecu, Plešivici i Poljanicama. Nasmijana lica na sve stane. Tu se vadi četurica, tamo pljoskica, teško da možeš zamisliti s čime je sve sendviča bilo. A i pohanci nisu izostali.

Na kraju puta, na Plešivici, udarali su se žigovi u dnevnik Japetićevo pohoda. Ovaj put pohod nije završio u Šoićevoj kući već na Poljanicama uz živu muziku, gulaš i bažul. Po običaju pohod se održavao pod brižnim okom HGSS-a koji srećom nije imao posla.

No kako to obično biva, rastanak se brzo primakao. Autobusi su na Poljanicama progutali naše prijatelje i odveli ih daleko od nas. Sljedeće godine ćemo se opet 3. nedjelje svibnja okupiti na novom Japetićevo pohodu, trase tko zna koje.

Na kraju jedan kuriozitet. Dnevnik našeg Japetićevo pohoda je na Plešivici ovjeravao planinar, član HPD Jastrebarsko. Eto što nosi globalizacija. :-)

❶

Panoi u Rudama

Ispred Pl. doma Ivica Sudnik

3

Vodička sekcija

Tekst: Danijela Čupić; Foto: Nenad Greblički

Vodička sekcija HPD-a Japetić djeluje unutar Stanice planinarskih vodiča Zagreb. Licencirani vodiči imaju mogućnost i obavezu permanentno se educirati i sudjelovati na različitim vježbama iz planinarskog vođenja, prve pomoći, zbrinjavanju unesrećenih planinara, orijentacije, vođenju slijepih planinara i sl.

Članovi zainteresirani za vodičku djelatnost osposobljavaju se prema vodičkim standardima, prema interesu dalje se školuju i aktivno sudjeluju u radu Stanice. Ovo su neki primjeri sudjelovanja vodičke sekcije HPD-a Japetić u protekloj godini.

Vježba iz orijentacije na Medvednici 14.03.2015.

SPVZ je organizirala vježbe planinarske orijentacije koncipirane tako da se skupno odrađuju zadaci i pri tome komentiraju. Vježbale su se tehnike rada s kompasom i kartom, na stolu i na terenu. Mjerilo se vrijeme hoda na dionicama i brojali koraci. Posebna pažnja posvećena je prikazivanju

Proljetna vježba Okić

reljefa na karti i prepoznavanje reljefnih oblika u prirodi. Nakon toga slijedio je terenski dio vježbe.

Proljetna vježba na Okiću

Okić, 28. ožujka 2015., u organizaciji Stanice planinarskih vodiča Zagreb održana je velika proljetna vježba za vodiče A i D standarda s posebnim osvrtom na ponavljanje znanja iz prve pomoći, zbrinjavanja unesrećenog planinara i tehničkim vještinama osiguravanja vođenih i zahtjevnog puta.

Pohod na Dinaru 06.06.2015.

Tradicionalni pohod na Dinaru organizirao HPS, a nositelji pohoda i domaćini bili su članovi Vodičke službe HPS-a. Stanice planinarskih vodiča Šibenik i Lika priredili su sve da pohod od Glavaša do vrha Dinare i natrag prođe u redu, a osiguranje kao i uvijek odrađuje HGSS.

30. Zbor vodiča HPS-a na Paklenici

24.-25. 10. 2015. na Paklenici održan je **30. jubilarni Zbor vodiča Hrvatskog planinarskog saveza**. Uz radionice, pokazne vježbe, prezentacije, razgovore i druženje, gotovo 100 vodiča HPS-a iz svih krajeva Hrvatske sudjelovalo je na ovom tradicionalnom okupljanju planinara stručno osposobljenih za vodičku djelatnost u planinarstvu. U organizaciji SPV Zadar, koja je u sklopu Zbora obilježavala i 40. godišnjicu rada, održana je pokazna vježba iz načina rada vodiča na sportsko penjanje tj. C standarda u Vodičkoj službi HPS-a.

Izrada nosila

Dani Hrvatskih planinara

Mosor, 20. – 22.06.2015.

Tekst: Antonio Kosmat Jumić, Mali Tonček, O.Š. Samobor; Foto: Gordana Kosmat

S mamom sam krenuo na more, ali prije toga otišli smo na Mosor na dane Hrvatskih planinara. Popeli smo se u petak i podigli šator, a cijelu noć padala je kiša. Ujutro je oko nas bilo jako puno šatora. Drugi dan krenuli smo na izlet sa grupom planinara iz cijele Hrvatske.

Naše odredište bio je vrh Kunjevod (1082 m) koji je dosta stjenovit. Nakon silaska posjetio sam Lugarnicu gdje smo napravili odmor i požurili se nazad na porciju dobrog graha. Navečer je počeo program i slušao sam muziku, a neki su plesali na livadi. Počela je kiša pa smo se razišli svatko u svoj šator.

Sutradan sam se probudio i bilo je jako hladno, rastavili smo šator, mali voodoporan iglu, spakirali stvari i krenuli dole. Meni je taj izlet bio jako lijep i dobar, samo da nije bilo kiše i hladno.

Antonio

Kamp

Na grebenu

Mosor

Gadova peč

Tekst i foto: Nenad Greblički

Pogled prema Samoborskom gorju i Žumberku

Društveni izlet u Dolenjsku, od Šutne do Planine v Podbočju, iznad Krškog polja, pružio nam je prekrasne vidike na ljepote doline Krke i Save, Samoborsko gorje i Žumberak. Društvo sastavljeno od šesnaest planinara bilo je odličnog raspoloženja, tako da smo dosta vremena proveli u sunčanju i odmoru na travnatim padinama vrhova. Jedinstveni pogled s vrha Šiljevec na Slovensko – Hrvatskoj granici prema Samoborskom gorju nas je oduševio, a Medvednica nam je bila kao na dlanu.

Kako su predjeli na padinama Gorjancev na glasu kao odlično vinogradsko područje gdje se uzgajaju vrhunske sorte i radi poznato vino, cviček, morali smo ga čak dva puta testirati :-). Bilo je svakakvih stručnih mišljenja, ali se nismo mogli dogovoriti o konačnoj ocjeni, tako da ćemo morati ponovo planinariti po tom kraju.

U povratku smo zastali u Gadovoj peči, u zidanici Andrejaš kod gđe. Vere, gdje su nas ugodni domaćini počastili domaćim specijalitetima i cvičekom, upoznali s kulturom i tradicijom ovog kraja, tako da je kraj sunčanog i toplog dana došao brzo i zanimljivo.

Domaći specijaliteti

Predah u Zidanici (gore)

Pogled prema Medvednici (dolje)

Alpinistička sekcija u 2015.

Tekst: Nikola Skendrović; foto: Bojan Horvat, Ana Matijašec, Hrvoje Bišćan, Karlo Gustin

U 2015. godini penjači HPD-a Japetića bili su aktivni kako u zimskim uvjetima tako i u suhoj stijeni. Na samom početku godine Nikola Skendrović je u sklopu mentorskog dijela zimske alpinističke škole AOHPD Željezničara-a, ispenjao u Maltatalu (Austrija) zaledni slap Mittlerer-Maralmfall 2 (var. 140m, WI 2+) te Sinji slap (150m, II/WI 3) na Jezerskom (Kamniško-Savinjske Alpe). U ožujku, pri samom kraju zimske sezone, Nikola je u navezu s Nenadom Jovićem (ŠPK Durango) ispenjao i Drugi slap v Krnici (220m, II/WI 3) u Julijskim Alpama. U istom mjesecu Karlo Guštin je u navezu s Mladenom Plišćem (Otočac) također ispenjao spomenuti Sinji slap. Spo-

menuti dvojac je u veljači odradio turno-skijaški uspon i spust na Stolu u Karavnkama.

Na početku sezone penjanja u suhoj stijeni, u travnju, odradila je pokazna vježba na Okiću s ciljem vrbovanja novih članova. Najambicioznijima su se pokazale dvije mlade studetice, Marija Plečko i Petra Orbanic koje su sudjelovale i na sljedećim akcijama. Prva od tih bila je penjački vikend na penjalištu Portortuna na Krku uz sudjelovanje većeg broja iskusnijih članova. Središnji događaj sezone bio je alpinistički kamp u Paklenici gdje su Marija i Petra, pod mentorstvom iskusnih članova, odradile svoje prve duge smjerove (Tinin i Sje-

verno rebro). Na kampu je sudjelovao i penjao velik broj članova sekcije.

Od značajnijih uspona u tom razdoblju treba spomenuti smjerove Watersong (var.180m, 5c) i Brid za veliki čekić (350m, 5b) u Paklenici, koje su krajem svibnja dosegli Karlo Guštin, Nikola Skendrović i Janko Zubčević. Karlo se ove sezone kao najaktivniji član sekcije tijekom ljeta popeo na Severniraz (350m, IV) na Maloj mojstrovki te Kratku nemšku (800m, IV) u sjevernoj stijeni Triglava. Za kraj sezone je Božo Nikl ostvario uspon na Jungfrau u Bernskim Alpama (Švicarska) u navezu s Miroslavom Freslom.

Vršič – Mala Mojstrovka (Hanzova pot)

Okić alp. vježba

Okuč vježba alpinista

*Uspón na Jalovec iz
Vršiča (stijena Goličice)*

Paklenica

Obilježavanje 92. godišnjice Društva

Tekst: Robert Cvetković; foto: Zdenko Kristijan

U subotu 4. srpnja okupilo se na mjestu osnivanja „Japetića“, u kleti obitelji Belak na Gradišću, nekoliko članova društva. Kao što je to već uobičajeno, položen je vijenac na spomen-ploču, a nakon toga smo uz prisjećanje na povijest društva i prepričavanje raznih planinarskih dogodovština proveli ugodno prijedopodne. Zahvaljujemo ljubaznim domaćinima Blanki i Josipu Belaku na gostoprimstvu, i nadamo se da ćemo u njihovom društvu obilježiti još puno obljetnica.

Spomen ploča

U kleti domaćina Blanke i Josipa Belak

Samoborski muzej (foto: Nenad Greblički)

Pohod "Tragom prvog izleta Hrvatskog planinarskog društva"

Tekst: Gordana Kosmat; foto: Bojan Horvat, Gordana Kosmat

Kako je sve to počelo?

Idemo se vratiti u davnu 1874. godinu, u vrijeme kad još nismo znali da ćemo postojati. Ljudi su oduvijek pripadali prirodi, boravili u njoj i živjeli s njome. Kako je vrijeme prolazilo, počelo se razvijati organizirano planinarstvo, koje je dotaklo i tadašnju Hrvatsku. Tako je 1874. godine osnovano Hrvatsko planinarsko društvo. Svoju prvu „laznju“, koju su vjerojatno dugo planirali, društvo je poduzelo 17. svibnja 1875. godine, a cilj je bio Oštrc i Plešivica.

Izlet u Samoborsko gorje, u to doba bio je ozbiljan podvig, prava znanstvena ekspedicija koju si samo možemo zamisliti. Grupu od 12 članova

predvodio je predsjednik HPD-a dr. Josip Schlosser. Cijela priča počinje tako da su planinari došli vlakom do Podsuseda. Na rijeci Savi dočekao ih je Samoborski ljekarnik Schwarz, te su krenuli do Samobora gdje su noćili. Rano ujutro uputili su se kolima u mjesto Rude, odakle su krenuli na Oštrc, a nakon njega i na Plešivicu. Tijekom puta bilježili su podatke o flori, fauni, nadmorskoj visini, temperaturi i drugim prirodnim pojavama. Po povratku u Samobor članovi HPD-a proslavili su svoj uspjeh i nakon trećega dana vratili su se u Zagreb zadovolji svojim podvigom.

Važnost prvog izleta HPD-a zabilježena je u „Obzoru“ 19.5.1875. godine. Objavljen je članak geologa Gjura Pilara o usponu, a tom prilikom izmjerio je visinu Oštrca od 2298 stopa i Plešivice od 2420 stopa. U sjećanje na prvi društveni izlet HPD-a, od 1965. Hrvatski planinarski savez i HPD „Japetić“ priređuju svakih 10 godina pohode „Tragom prvog izleta HPD-a“. Tom prigodom tisuće planinara i izletnika prolazi trasom od Ruda preko Velikog dola, Oštrca, Rancerja, Prekrižja i Poljanica na Plešivicu.

Karton Pohoda

Početak Pohoda

izleta HPD-a 17.5.2015. se polako približava i završne pripreme su gotove. Da bismo uspješno odrađili sve zadatke, za sve aktivnosti trebamo puno volontera u organizaciji događanja i to na startu i cilju te na kontrolnim točkama i.t.d.“

Već rano ujutro postavljali su se panoji kojih je bilo onoliko, koliko i pohoda „Tragom prvog izleta HPD“ na kojima je zabilježena povijest iz desetljeća u desetljeće, koje su sa zanimanjem razgledali mnogi planinari. Napravljena su i dva panoa u kojima je sažeto 10 godina Japetićevo pohoda koji se održavao isti dan.

Panoji su bili poredani na igralištu Rukometnog kluba Rudar odakle je i počeo pohod. Izveden je

Rude

kraći kulturno-umjetnički program KUD Oštre iz Ruda. U ime grada Samobora obratio se gospodin Juro Horvat, također i dopredsjednik Planinske zvezde Slovenije Miro Eržen te predsjednik HPS-a prof. dr. Hrvoje Kraljević. Pohod su organizirali Hrvatski planinarski savez i HPD Japetić Samobor uz podršku vodiča Stanice planinarskih vodiča Zagreb, HGSS Stanica Samobor, JU PP Žumberak-Samoborsko gorje. Pohod je organiziran pod pokroviteljstvom poglavarstva grada Samobora. Ovim pohodom završeno je obilježavanje 140. obljetnice hrvatskog planinarstva.

Ono čega smo se najviše bojali, bilo je vrijeme. Ono vječno planinarski pitanje: Hoće li biti kiše?

Dan je uistinu bio prekrasan, tako da su tisuće planinara iz cijele Hrvatske uživali u šetnji Samoborskim gorjem, onako kako su nekad radili naši stari. Dobro vrijeme dalo je i lijepe poglede i moglo se opušteno hodati. I tako mladi i stari, poznati i nepoznati, svi zajedno preko Ruda, Velikog dola, Oštrca i Plešivice, završili smo na Poljanicama gdje se plesalo i pjevalo do kasno popodne.

Prigodom 140. godina izdan je karton pohoda, gdje su sudionici pohoda na svim kontrolnim točkama morali ovjeriti svoje kartone, a na vrhu Ple-

šivice dobili su prigodnu značku „Tragom prvog izleta HPD“. Puno planinara i puno prijatelja na jednom mjestu, svima je uljepšalo taj dan. Mislim da je pohod uspio 100% i to samo zaslužujući svima nama koji smo bili tamo gdje smo i trebali biti, u prirodi i kroz povijest proći 140. godina. Zaustavili smo vrijeme. Vratili se u prošlost, proživjeli sadašnjost i već smo u budućnosti. Vidimo se za jedno desetljeće, a ako ne i prije na nekom drugom planinarskom pohodu.

Oštrc – ispred pl. doma Željezničar

Vrh Rancerje

Senjskom planinarskom obilaznicom

Tekst i foto: Daniela Čupić

Pogled prema Senju

Bura je puhala već danima, tako da smo znali što nas čeka, ali nama četvorima Kingi, Marinku, Zvonku i meni to nije smetalo. Prvi dan smo za određite imali Jadiča Plan (1416 m/nv). 5 sati hoda po šumskim putovima, livadama i šumi, snijegu koji je na visini bio i po 50-70 cm visok.

Prenoćili smo u Planinarskoj kući „Sijaset“, koja je nedavno obnovljena, vrlo lijepo uređena i

opremljena za vrlo ugodan boravak 30-ak planinara.

U nedjelju smo se spustili do Senja odakle smo se, pojačani za još 5 članova Vesnom, Brankom, Tamarom, Ratkom i Dragom, autima uputili prema Krivom putu, a odatle na Alino Bilo (1106 m/nv), vidikovac Orlovo gnijezdo, te obližnji vrh Veljun (888 m/nv). Vrijeme nas je toga dana bolje poslužilo, obilje sunca, skoro bez vjetrova, a vidici prekrasni. 📍

Crna Gora

Durmitor – Prutas

Tekst i foto: Hrvoje Bišćan

Prošle godine grupa Japetićanaca posjetila je planinu Durmitor u Crnoj Gori. Svi su se oduševili novim vrhovima, putevima i krajolikom koji smo u tih tjedan dana doživjeli, ali i domaćinima s kojima smo sve to i proživjeli. Nije trebalo dugo i već su krenuli dogovori „kad idemo opet“.

Martina, Darko, Mirela, Bojan, Ivana, Hrvoje, Maja, Đuka, Dudo i Jura jedva su čekali da se krene u novu planinarsku avanturu

Startali smo 24.07., nakon cca 750 kilometara ugledali poznatu kućicu i čuvara pred njom. Brzi pozdrav s domaćinima Šibalićima, još brža večera i na spavanje. Prema planu sutradan krećemo na Komove. Planinskom cestom stižemo do eko katuna Štavno koji će nam biti baza u obilasku te južne regije Crne Gore. Nalazi se u podnožju Vasojevića koma koji je naš cilj za taj dan. Žurno smo krenuli na 2461m visok vrh da izbjegnemo kišu no za razliku od ostatka regije ostali smo pošteđeni. Spust je tekao glatko kao i Nikšićko po povratku u selo.

Sljedeći dan putujemo prema Prokletijama udaljenim stotinjak km od naše baze. Putujemo kroz

Durmitor – Bobotov kuk

drugačiju Crnu Goru koju do tada nismo susreli. Sigurni smo da tamo ne osvajaju nagrade za najbolje uređenu okućnicu, ali za rubriku vjerovali ili ne ima kandidata. Sreća je da nas planinare put uvijek odvede u neku dolinu koja je dalje od gradova, gradića ili čega već (vidi pod Gusinje). Idemo na vrh Volušica s kojeg se pruža pogled preko doline na najznačajnije vrhove Prokletija. Vrh je okružen

livadama i morem šumskog voća. Da nismo bili ne bi vjerovali. Treći dan smo se zaputili prema kanjonu Mrtvice. Nije vrh ali je jedno od bisera prirode uz koji vodi jako interesantna staza. Stazica prati kanjon hladno bistre rječice. Nakon nekog vremena dolazimo do lokaliteta nevjerojatnog za današnjeg čovjeka, put uklesan u stijenu nazvan je Mrtvičke grede. Ovaj put kroz kanjon bio je zamišljen kao dan odmora. Ipak, po kanjonu smo hodali 5 sati i bilo je vruće, ali nitko ne pita za odmor kad imaš priliku vidjeti ovakvu prirodu.

Nakon drugog posjeta Durmitoru poklopilo se vrijeme mjesto i volja za odlazak prema Bobotom kuku, najvišem vrhu Durmitora. Taktikom stisni se u kombi i ostavi auto osigurali smo si dir duž planine koji počinje s južne strane s prijevoja Sedlo a završava na Crnom jezeru kod Žabljaka. Staza se u početku blago uspinje do visoravni Surutka i dalje do jezera Zeleni vir. Putem se otvaraju pogledi na Šarene pasove. Slijedi oštrij uspon do vršne stijene koja je po novom i osigurana. Zajedničko slikanje i spremni smo spustiti se drugom dolinom preko sipara, snežišća, labirinta odronjenog kamenja, pastirskih katuna prema Crnom jezeru. Prekrasan osjećaj vratiti se na Durmitor.

Dan za odmor, ali ovaj put „za istać“ proveli smo na Pivskom jezeru. Iz Plužina isplovili smo brodi-

ćem domaćina Marka, provozali se jezerom te stigli do kampa Silence tj. vikendice uz obalu jezera. Riječ odmor ovdje poprima neku novu dimenziju, a tome pomaže i roštilj s pastrmkama.

Pjesma, folklor, kucanje čašama, odlazak s terase u jezero na kupanje. Tako je završio obilazak Međeda, a započeo susretom s našim vodičem Bobanom kod mostića podno planine. S grebena na greben obišli smo niz vrhova koji se nizaju na Međedu. Zajednički zaključak vjerojatno najljepša, a definitivno najzabavnija tura koju smo imali. Spada u rubriku „da smo planirali“ ne bi se toliko opustili i zabavili. Sve se poklopilo u jedan jedinstven, bojimo se, neponovljiv doživljaj. Naš vodič Boban tog dana dobio je 10 prijatelja, a 10 prijatelja je dobilo epitet „luđi ste od Rusa“.

Zadnji dan odrađen je kako kome po volji. Dio ekipe otišao je ispenjati vrh Prutaš koji je jedan od manekena Durmitora. Pri pogledu na njega s južne strane jednostavno imaš potrebu ići tamo gore. Ostatak je otišao u kanjon Nevidio kovati planove za neke nove avanture. O Šibalicima i domaćinskoj atmosferi koja vlada u planinarskoj kući Nevideno teško je pisati, treba probati. Ne osjećaš se kao gost nego kao neko tko je došao točno tamo gdje je i trebao. Godišnji odmor u planini opet se pokazao kao pun pogodak. Planova imamo...

Kanjon Mrtvice

Kom Vasojevički

Izleti Društva u Slovenske Alpe

Tekst i foto: Bojan Horvat

Na Viševnik (2050 m) u Julij-skim Alpama smo se popeli 08. ožujka 2015. Uspón je bio Rudnog polja na Pokljuki, pješaci su koristili dereze, a dvoje nas je bilo na turnim skijama. Nakon povratka, na skijalištu smo održali malu školicu skijanja.

Krajem ožujka, 28. i 29.03. 2015., tradicionalno oko Uskrsa, uputili smo se u Julijske Alpe na Triglav. U subotu uspon je u doline Krma (930 m) do Triglavskog doma na Kredarici (2515 m). Dio na turnim skijama, dio pješice, dan savršen. Ujutro, nakon laganog ispitivanja uvjeta, odustajemo od uspona na vrh Triglava, palo je prošli tjedan oko pola metra svježeg snijega na tvrdu podlogu, klinovi i sajle pod snijegom, cepini i dereze u tom snijegu nisu dovoljni. Polako, kako je tko došao, spuštamo se nazad u dolinu.

Na Špik (2472 m) smo se pope-li 12.04.2015. iz Pišnice kroz Kačji graben. Izlet je bio namijenjen za one koji nisu još bili u alpama po zimskim uvjetima. Snijega nije bilo do približno 1500 m, a dalje ga je bilo sve više. Uspón je bio naporan, vrijeme odlično, sat vremena uživanja na vrhu, te silaz istim putem nazad. Svi zadovoljni i na povratku u Samobor, obavezno stajanje kod mosta u Gozd Martuljku, za pozdrav sa Špikom.

Jalovec (2645 m) šesti vrh po visini u Sloveniji i krasi ga epitet „kralja slovenskih gora“. Izlet je bio u planu za vikend 04. i 05.07.2015., vodič Mirjana Klarić. Prognoza je bila dobra, i zadnji dogovor u četvrtak na sastanku. Deset nas se okupilo u

subotu rano ujutro, te autima za prevoj Vršič (1611 m). Krenuli smo prema Jalovškoj škrbini, uspjeli se kroz stijenu Goličice, prošli iznad Jalovškog ozebnika, te preko glavnog grebena Jalovca na njegov vrh. Nažalost, na grebenu i vrhu smo u oblaku i uskraćeni su nam pogledi na najviše vrhove Julijskih Alpa i tri alpske doline koje ga okružuju (Loška Koritnica, Tamar in Zadnja Trenta). Spuštamo se preko Kotovog sedla do planinarskog doma u Tamar (1108 m) na noćenje. U nedjelju, krećemo mimo Črnih vod, prema Slemenovoj špici. Na sedlu Slatnica djelimo se u dvije grupe. Jedna ravno na Vršič, a druga brojnija se po Hanzovoj poti popela na Malu Mojstrovku (2332 m) i zatim spustila na Vršič po južnom putu.

Mangart (2679 m) je po ljeti jedan od najposjećenijih vrhova u Julijskim Alpama, nalazi se na granici Slovenije i Italije. To omogućuje planinska cesta na Man-

garsko sedlo (2055 m) koja je najviše položena cesta u Sloveniji. Sa Mangartskog sedla spustili smo se do Bivaka Nogara, te smo se zahtjevnom i lijepom talijanskom feratom Via Italianom vratili na sedlo. S njega smo se težim Slovenskim putem popeli na vrh Mangarta. Povratak sa vrha je bio lakšim Talijanskim putem. Izlet na održan u nedjelju 30.08.2015., a vodič je bila Branka.

Velika (Koroška) Baba (2127 m) je gora na graničnom grebenu nad dolinom Ravenske Kočne na slovenskoj strani i nad dolino Bele (Belska Kočna) na austrijskoj strani. S vrha je lijep pogled na sjeverne stijene Kočne, Grintovca, Dolgega hrbta, Skute in Rinka. Na Veliku Babu smo se popeli 13.09.2015. iz Jezerskog (Ravenska Kočna), kroz Žrelo uz Kranjsku koču na Ledinah po zahtjevnom putu (plezalna pot). Povratak je bio lakšim putem, na Jezersko sedlo i spust uz Kranjsku koču po Slovenskom putu.

Stanica GSS pri PD „Japetić“

Tekst: Vlado Novak

3.6.1953. – 1.2.1956. – 10.2.1993.

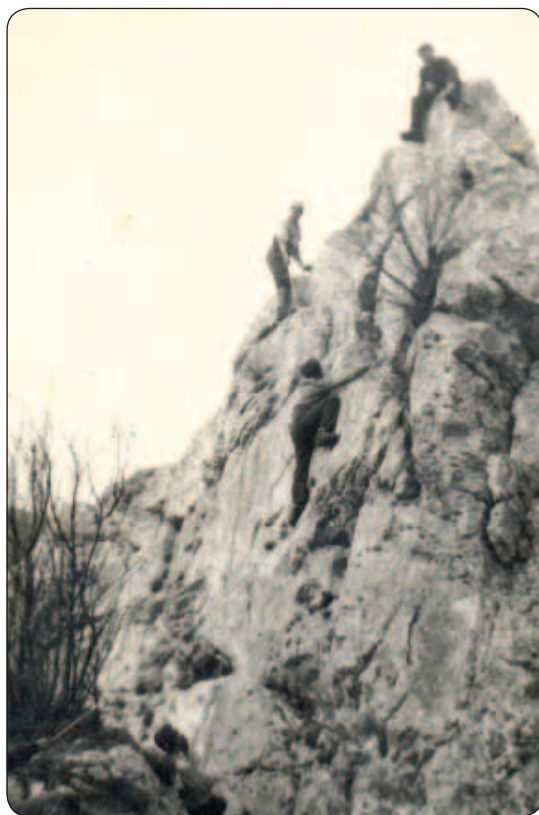
Samoborsko gorje je zbog svoje prirodne raznolikosti, ljepote, dobre prometne povezanosti i blizine Zagreba u stalnom interesu izletnika i planinara od samog početka djelovanja HPD-a. Izgradnjom planinarskih kuća raste broj posjetitelja i razvijaju se svi oblici planinarskog djelovanja ljeti i zimi. Nakon drugog svjetskog rata i ponovnog oživljavanja planinarskog djelovanja, napose obnovom djelovanja PD "Japetić", raste posjet Gorju, kako izletnika iz Zagreba, tako i Samoboraca. U to vrijeme registriramo i prve nesreće u Gorju, na sreću bez težih posljedica, pri kojima su prvu pomoć pružali sami planinari nazočni na mjestu nesreće.

Osnivanjem GSS PSH (1950. godine) i aktivnostima centrale GSS PSH na širenju mreže GSS,

pokreću se aktivnosti oko osnivanja službe spašavanja u Samoborskom gorju i okolici

Tako dopisom od 27.4.1953. Gorska služba spašavanja Planinarskog saveza Hrvatske, temeljem odluke donesene na Plenumu PSH o osnivanju stanica gorske službe spašavanja, traži od planinarskog društva u Samoboru (PD Japetić) angažiranje jednog ili više članova u službi spašavanja.

Društvo prihvaća inicijativu i već 22.5.1953. odgovara dopisom. Prihvaća se odluka o osnivanju stanice i čestita „Naslovu na ovom poduzimanju, koje bi se trebalo što prije ostvariti, jer je isto neophodno potrebno i od velike koristi u slučaju nezgode za svakog planinara i izletnika...“ Od

Zlatni znak GSS-a

Vježba članova GSS-a

GSS PSH traže se podrobnije upute o organizaciji, navode se potrebe za opremom za spašavanje (nosila ili čamac za spašavanje), lijekovima i sanitetskim materijalom, ali se navodi i što se sve u međuvremenu obavilo na kontaktima i pripremama za rad stanice. I najvažnije, u dopisu su nabrojani članovi društva koji trebaju predstavljati jezgru buduće stanice, i to: Požežanec Branko, Šoić Tomo, Rajšp Branko, Zagode Josip, Turovec Zvonko, Ivanišević Miroslav, Cipek Stjepan, Medricki Vlasta, a u obavještajnim točkama izvan Samobora: Regović Franjo, Bošković Franjo, Bišćan Mirko, Golubić Milan.

Za referenta je određen Georgijević dr. Adalbert, s obavezom obuke članova o pružanju prve pomoći unesrećenim planinarima ili izletnicima, a za mjesto redovitog dežurstva određena je „Šoićeva kuća“ pod Lipovcem.

GSS PSH registrira 3.6.1953. osnivanje ekipe (stanice) gorske službe spašavanja pri PD Japetić. U razdoblju od 1953. do 1956., uz ekipe GSS u PD „Jastrebarsko“ i PD „Dr. M. Plotnikov“ članovi provode stalna dežurstva u planinarskim domovima pod Lipovcem i na Oštrcu, na skijaškim terenima na Japetiću i Kovinščici, rade u društvima i na izletima, predstavljajući jezgru društvenih aktivnosti.

Sve brojniji odlasci u planine širom Hrvatske, u Sloveniju i Bosnu, penjački usponi na Kleku, Velebitu i Dinarskim planinama uzrokuju veći broj i kompliciranije povrede, više intervencija, te strožu selekciju među članovima GSS u cijeloj Hrvatskoj. Od članstva se traži stručno usavršavanje kvalitetnije poznavanje penjačke i skijaške tehnike, pružanja prve pomoći, a orga-

nizacijski dolazi do teritorijalnog razgraničenja djelovanja svake stanice.

Ti su uvjeti doveli do sjedinjavanja ekipa GSS pri planinarskim društvima u Stanice bazirane na teritorijalnom načelu. Prva takva stanica GSS osnovana je 1. veljače 1956. kod nas u Samoboru od članova ekipe (stanice) GSS pri PD „Japetić“ (koju je vodio Dr. Adalbert Georgijević) i članova ekipe (stanice) GSS pri PD „Dr. M. Plotnikov“ (koji je vodio Dragan Selak), sa sjedištem pri PD „Japetić“.

Stanica održava prije uspostavljenе obavještajne točke u planinarskim domovima, ali i pojedinim privatnim objektima. Opskrbljuje ih potrebnim sanitetskim materijalom i opremom za potrebe spašavanja, održava trajnu suradnju s Domom zdravlja u Samoboru i svim drugim službama koje skrbe o sigurnosti i pomoći kod nesreća.

Od osnutka Stanica GSS PSH Samobor nije imala status samostalne pravne osobe, ali je uživala veliku potporu Upravnog odbora PD „Japetić“, kroz društvo se vodilo i financijsko poslovanje stanice, financiralo školovanje članova i nabava opreme, a pročelnik Stanice je po funkciji član uprave društva, što je bilo obostrano regulirano Statutom planinarskog društva i Pravilnikom o radu Stanice GSS.

Ni nakon stjecanja statusa samostalne pravne osobe, 10. veljače 1993., dobra suradnja i povezanost ne prestaje, dapače, pojačava se i članovi Stanice HGSS Samobor i nadalje predstavljaju jednu od temeljnih snaga u radu HPD „Japetić“, ali i ostalih planinarskih društava u Samoboru, čiji su i sami članovi.

Spašavanje iz stijene

Transport unesrećenog skijaša

3. ŠOJKA TREK & TRAIL

13. lipnja 2015.

Tekst: Mirjana Klarić; foto: Bojan Horvat

Prva i druga Šojka trek utrke bile su isključivo trekinzi (karta, kompas i skupljanje kontrolnih točaka).

Trećem izdanju Šojka treka pored trekinga dodali smo i trail utrku (po obilježenoj stazi) od 25km. Kako je ovogodišnja Škola trčanja Samobor vrlo brojna to smo dva tjedna prije održavanja same Utrke odlučili napraviti i treću stazu nazvanu Mala Šojka dugu 11 km. Organizacijski prilično zahtjevno. Ovdje su rezultati na sve tri staze:

Mala Šojka trail staza 11 km žene

Jandrečić	Nola	Ž40	CRO	KCIPT Samobor	1:12:33
Jandrečić	Antonija	ŽS	CRO	KCIPT Samobor	1:15:26
Nežmahen	Barbara	Ž30	CRO	AK Forca	1:16:28

Mala Šojka trail staza 11 km muškarci

Čajko	Ivica	M30	CRO	AK Forca	1:07:02
Šemnički	Ivan	MS	CRO	S.R.U.Z.	1:09:24
Komar	Zoran	M30	CRO	S.R.U.Z.	1:09:26

Duga trail staza 25 km žene

Antolković	Anita	ŽS	CRO		2:56:32
Juhaz	Sandra	Ž40	CRO	Ak Sljeme	3:07:52
Sučić	Božena	Ž40	CRO	Brooks Running Team	3:47:06

Duga trail staza 25 km muškarci

Kobal	Domen	MS	SLO	ŠD Mačak	2:46:00
Marečić	Antonio	MS	CRO	AK Jastrebo 99	2:46:38
Kobal	Lucijan	MS	SLO	ŠD Mačak	2:47:25

Treking 40 km žene

Županić	Daria	ŽS	CRO	A.K. Jastrebo 99	8:36:00
----------------	--------------	----	-----	------------------	---------

Treking 40 km muškarci

Lesjak	Goran	M40	CRO	KCIPT Samobor	4:15:02
Noršić	Velimir	M30	CRO	KCIPT Samobor	6:00:54
Kreber	Domagoj	M30	CRO	KCIPT Samobor	6:00:55

Posebnu zahvalu dugujemo našim sponzorima koji su svojim darovima napunili vrećice našim prvoplasiranim trkačima na svim stazama. Već treću godinu zaredom tvrtke Mediadria Formthoticsi Čarape Makar. Potom Green Room Jastrebarsko, OPG Sirovica Prekrižje Plešivičko, OPG Franjko – SKI Frenki Samobor, Zvečevo i Pernaton. Veliko hvala svima!!!!

2. ŠOJKINA ZIMSKA LIGA

15.11.2014. – 21.02.2015.

Kako je prva Šojkina zimska liga odlično prihvaćena i dobro posjećena, uslijedila je i druga koja je bila još posjećenija. U petnaest kola lige sudjelovalo je prosječno 39,6 trkača po kolu (ukupno 594). Svake subote kroz dva i pol mjeseca trčali smo na dvije staze, a naši domaćini na "Šojki", obitelj Škiljan, pripremali su nam 4 menija popularnoj cijeni. Evo rezultata:

Duga staza (14,2 km) – žene

1. Sandra Juhaz
2. Lana Horvat
3. Oana Bacanu

Rekord staze: Sandra Juhaz, 1:34:09

Duga staza (14,2 km) – muškarci

1. Jože Župan
2. Zvonko Maduna
3. Nenad Koletić

Rekord staze: Jaka Piltaver, 1:14:30

Kratka staza (9 km) – žene

1. Antonija Jandrečić
2. Mirjana Klarić
3. Gabrijala Kovačiček

Rekords taze: Nola Jandrečić, 1:02:17

Kratka staza (9 km) – muškarci

1. Željko Paver
2. Ivan Pongrac
3. Dubravko Paver

Rekord staze: Gregor Bučar, 0:48:45

Moramo spomenuti i ne manje bitne laureate:

Svih 15 otrčanih kola: Zvonko Maduna

Osvojeno 100 bodova za svaki nastup – Željko Paver.

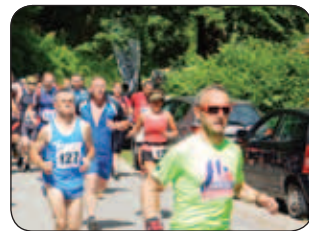
Tata i sin osvajač i medalja – Željko i Dubravko Paver, sve jedan brži od drugog

Fairplay – Lana Horvat, čiji su štapovi spasili one koji su se potrgali na stazi

I za kraj, posebna zahvala Mirjani i Štefu koji su cijelu ligu osmislili i proveli u djelo! Rezultate i navedene komentare na mrežnim stranicama Društva napisala je naša draga članica Lovorka Alić kojoj se zahvaljujem na pomoći u organizaciji i nadahnutim komentarima lige.

Posebnu zahvalu dugujemo sponzoru 2. Šojkine zimske lige u sportskim krugovima Samobora poznatom po organizaciji prvog trekinga u Samoborskom gorju 2007. godine, gosp. Draženu Perkoviću koji je svojim vrhunskim rakijama i voćnim likerima pridonio harmoničnom raspoloženju Natjecatelja lige. Najveću zahvalu dugujemo Stjepanu Jandrečiću bez kojeg ne bi bilo ni Treka ni Lige. Hvala svim članovima Japetića i KCIPT-a Samobor koji su dali svoj doprinos uspjehu ovih sportskih manifestacija, naravno i svim trkačima zbog kojih sve ovo radimo.

I na kraju ostaje još za spomenuti da je dana 15. listopada 2015. potpisana Promemorija između HPD Japetić i Kluba planinskog i cestovnog trčanja Samobor (KCIPT Samobor) kojom je dogovoreno da se organizacija Šojkine zimske lige ustupa KCIPT-u Samobor. Šojka trek & trail ostaje u organizaciji HPD Japetić, a KCIPT Samobor se obvezao na suradnju i pomoć Japetiću u organizaciji ove manifestacije.

Biokovo na dlanu

Tekst: Gordana Kosmat; foto: Gordana Kosmat

Doživjeti planinu i upoznati je, bio je san cijeloj ekipi koja je za 1. maj krenula na Biokovo. Za ovaj izlet mogu reći da mi je bio prvi ozbiljni izlet kao vodiču HPS-a, jer sam vodila ljude na planinu na kojoj nisam bila i nisam znala što nas čeka. Pripreme i planovi trajali su danima, te se ovim putem zahvaljujem PD Biokovo i Antiši Sržiću koji mi je puno pomogao u realizaciji da bi ovaj izlet bio potpuno uspješan. Tri dana na prekrasnoj planini, koja svojom veličinom i snagom dominira, hranila nas je svojom energijom.

Odličnu ekipu "Bezimenih" činila su: "Tri Mlada Bika" Igor, Alen i Igor, "Divlje amazonke iz Argentine" Ivana i Sofija, "Ljudi u crnom" Zvonimir i Viki sa „Grobarom“ Bernijem, "Lady Di" Dijana, a mene je gospon iz Bartulovića nazvao "Dirigenticom" jer su me svi morali poslušno slušati, da bi kasnije dobila ime "Mama" i počastili me time.

Krećemo u četvrtak 30.04. iz Samobora u 15 h. Oko 19.30 h izlazimo s autoputa i nakon 3 kruga na rotoru dolazimo u Bartuloviće koji su jedan od četiri zaselka Zavetorja. Podigli smo šator "Jedan za sve" i otišli u Makarsku po ključeve od Lokvi i Jure gdje ćemo noćiti i kupiti Sofiju koja nas je tamo čekala. "Ljudi u crnom" odlučili su podignuti

svoj šator, da nas preko noći štite od bake koja živi u zaseoku. Još jedan gospon koji se tamo našao ponudio nas je vinom i rakijom i dozvolio da smjestimo šatore i pokazao poljski WC koji trebamo koristiti da mu ne uneredimo područje oko kuće.

01.05. krećemo u 8.00 h ujutro stazom koja vodi trasom Biokovske planinarske staze (BPS) kroz Grljakov dolac, prolazimo izvor Grljak, a nakon 3 h isplivali smo iz šumarka i krenuli pored špilje Pozjate u koju nismo ulazili jer je bilo zaostalog snijega i da ne izgubimo vrijeme. Počeli su se nakupljati oblaci. Prolazimo ispod Jagodnjaka i radimo pauzu na skloništu Kale koji ima izvor s vodom koja nije primamljiva, ali dala bi se upotrijebiti. Sklonište ima 6 kreveta i novouređeno je. Radimo pauzu za ručak i krećemo dalje na teži dio uspona prema Šćirovcu. Nailazimo na zaostali snijeg, a onda počinje veselje propadanja u njega, a poletjela je i koja gruda.

Kad smo mislili da je kraj usponima, pred nama se pojavio još jedan malo zahtjevniji Šćirovac 1619 m. Šibani jakim vjetrom i oblacima krećemo dalje po samom grebenu. Otvarali su nam se i pogledi na Bašku vodu i Baško polje. Prolazimo Vrataca, a dečki su grabili naprijed preko Ledenica.

Hodanje po grebenu, u daljini Veliki Šibenik

Sveti Ilija 1642 m

*Ekipa Bikovo na dlanu –
lijevo Viki, Alen, Gordana,
dolje Berni, Dijana, desno
Sofija, Igor, Igor, Ivana i
Zvonimir*

Ovo nisam očekivala. Zastanete i ostanete bez daha. Pred Vama u daljini Sv. Ilija na 1642 m. Njegov hrbat nalazi se sjeverozapadno od središnjeg dijela Biokova, a kapelica sv. Ilije sagrađena na starim temeljima. Nakon odmora u kapelici krećemo dalje. Oblaci su se otvorili i u daljini smo ugledali Veliki Šibenik. Prolazimo Radića stanove gdje smo naišli na izvor s vodom i krenuli dalje u smjeru Motike koji nismo obišli. Kad smo prošli Zarašeljku, sjedamo 10 min prije kuće Lokve oko 19.30 h. U sumrak koji je pred nama, gledamo na Šćirovac u daljini, od tamo smo krenuli ujutro. Današnja tura Bartulovići – Lokve, trajala je 12.30 h od toga smo hodali 7.20 h ostalo odmarali i uživali u planini.

2.5. buđenje uz kišu i odlazak na Veliki Šibenik. Igor i Alen odustaju i idu na Sv. Juru, gdje nas je čekao kombi, koji je prebačen iz Bartulovića. Ostatak ekipe oblači batmen-kabanice u Benetton bojama i preko Baškavića staje dolazimo na Veliki Šibeniku 1467 m. Nažalost, vraćamo se po istom putu iako smo planirali preko Motike, ali staza je u kamenim pločama i bilo bi sklisko, a to znači i opasno. Vraćamo se na Lokve, uzimamo stvari i odlazimo prema Vošcu, a ovaj dio staze smo nazvali Premužičkom jer je napokon došao odmor za noge. Tu srećemo Slavonce koji su smješteni

na Vošcu 1421 m. Penjemo se, a tamo sve u oblaci. Domar kaže: "Ostanite još 10-15 minuta pa će se otvoriti." Tako je i bilo. Uživali smo u pogledu na Bikovo, Makarsku i divokoze koje su trčkarale po stjenovitom krajoliku. Danas smo bili 9.30h na terenu, a od toga hodali 6 h. Obišli smo i vrhu Sv. Jure sa kapelicom, na kojem je bilo snijega preko 2m. Nakon današnje ture počastili smo se tradicionalnom planinarskom večerom, a to je roštilj i koja kapljica vina.

3.5. jutro je stiglo, spakirali smo stvari i sišli po Biokovskoj cesti do Ravne Vlačka 1228 m. Uzimamo male ruksake iz kombija i krećemo prema Kimetu. Staza je kamena, ali puno lakša nego prvog dana kad smo hodali po grebenu. Dečki su odjurili naprijed i došli do vrha za 1.15 min. Svi dolazimo na vrh Kimet 1536 m. Naš san se ostvario, prošetali smo se Bikovom. Kako je dobro sjesti i gledati u vrhove planina koje sada poznaješ. Danas smo hodali svega 2,40 min i uglavnom odmarali, zatim smo se spustili u Makarsku na nagradni ručak – pizu s pogledom na more 0 n/v. Odmor na Ziru kod Alenovih roditelja koji su nas ugostili, nahranili i napojili jer bi umrli od gladi čekajući 2 h u koloni. Stigli smo doma kasno navečer, puni dojmova i ispunjenog srca planinom koje se zove Biokovo. 📍

Planinarska kestenijada

Tekst: Danijela Čupić

Kiša je padala cijeli tjedan. Kiša je padala i toga jutra 17.10.2015., ali mi smo se ipak odlučili poći. Skupina od nas deset krenula je put Petrinje na Planinarsku kestenijadu. Okupljanje planinara je bilo oko paviljona u gradskom parku, odakle smo planinarskom stazom za 2,5 h laganog hoda trebali stići na odredište – Planinarski dom „Matija Filjak”.

Kiša je pomalo padala, nebo sivo, Petrinjčica nabujala... ali planinarska kolona se kretala zabavljena druženjem i razgledanjem krajolika. Kratko smo se kretali po asfaltu, do izlaza iz Petrinje, a zatim lijevo skretanje u šumu. Sunce je granulo, poskidali smo kabanice, jakne i veselo nastavili hodati. U daljini je, toplo jesenje sunce obavilo bjeličastom izmaglicom sjeverni izdanak Zrinske gore, Hrastovičku goru (vrh Cepeliš 415 m).

Nakon sat vremena hoda svuda po stazi i oko nje pružao se bodljikavi sag s razasutim plodom kestena. Skupljali smo ga,

kao i drugi sve dok ruksaci nisu bili puni, a kroz šumu se počeo širiti poznati miris pečenog kestena. Jasan znak da smo blizu cilja.

Ispred Doma se okupilo mnoštvo planinara iz 20-ak planinarskih društava Hrvatske i BiH. Domaćini su se pobrinuli za zabavni program koji je uključivao živu glazbu, raznovrsnu gastronomsku ponudu, natjecateljske igre, a gradonačelnik Petrinje nas je počastio lovačkim gulašom.

Druženje planinara je trajalo, ali sunce nas je mamilo, pa se naša skupina odlučila na još malo hodanja. Blatnih gojzerica stigli smo u grad, ali Petrinjčica se prelijevala preko svog korita i

pružila nam jednostavno rješenje, tako da smo bez problema okončali svoj izlet na uobičajen planinarski način u jednom od petrinjskih kafića. ;-)

Ispred planinarskog doma

Fran Šuklje (1886. – 1949.)

Sljedeće godine Samoborski muzej će izložbom obilježiti 130 godina rođenja Frana Šukljea, jednog od najpoznatijih naših stručnjaka geologa. Osim što će se na izložbi prezentirati njegov stručni rad te osmisliti mali geološki postav onoga što je Fran Šuklje najviše proučavao, naći će se tu i neke manje poznate, ali vrlo zanimljive sitnice iz njegova života. Izložbom bi se također djelomice popularizirala Geološka zbirka Samoborskog muzeja koja je, zbog nedostatka stručnjaka iz tog područja, uvijek nekako na margini. Fran Šuklje rođen je u Samoboru, 2. listopada 1886. godine gdje od 1893. pohađa Opću pučku školu i sve razrede završava s odličnim uspjehom. Srednjoškolsko obrazovanje nastavlja u Zagrebu, prirodne znanosti studira u Pragu odakle se nakon nekoliko semestara vraća u Zagreb gdje završava studij, polaže ispit za profesora srednjih škola te obranom disertacije postiže čast doktora filozofije.

Bio je asistent poznatog profesora Dragutina Goričanovića Krambergera od 1907. do 1913. Zaposlen je pronalazi kao srednjoškolski profesor 1913. naprije u Srijemskoj Mitrovici te u Karlovcu, ali je iste godine dodijeljen tadašnjem Geološkom povjerenstvu za Hrvatsku i Slavoniju osnovanom 1909. Godine 1919. postaje kustos Geološko – paleontološkog muzeja u Zagrebu. Kada je u Zagrebu 1922. osnovan Geološki zavod (koji je zapravo bio nastavak Geološkog povjerenstva), Šuklje tamo radi do 1930. Krajem iste godine donešen je zakon o osnutku Geološkog Instituta Kraljevine Jugoslavije u Beogradu te njegovi Odjeljci u Zagrebu i Sarajevu privremeno prestaju s radom, a osoblje, uključujući i Frana Šukljea, odlazi na rad u beogradski institut. On je od 1933. godine tamo bio vršitelj dužnosti direktora, nakon smrti Ferde Kocha. Stvaranjem Banovine Hrvatske 1939. godine, ponovno počinje s radom Geološki Zavod u Zagrebu te je Šuklje imenovan njegovim upraviteljem i na toj poziciji ostaje do umirovljenja 1947. godine. Potrebno je napomenuti da inventar i dokumentacija iz Beograda nisu nikada vraćeni u cijelosti!

Šuklje je neko vrijeme bio profesor geologije i paleontologije Sveučilišta u Zagrebu te honorarni profesor Više pedagoške škole, Šumarsko-poljoprivrednog i Tehničkog fakulteta. Bio je član Hrvatskog prirodoslovnog društva te u nekoliko navrata urednik njegova „Glasnika“ kao i popularno – znanstvenog časopisa „Priroda“ (od 1921. do 1925.) u kojem je napisao veliki broj vrlo zanimljivih, lako čitljivih članaka radeći tako i na popularizaciji znanosti. Također je svojim znanstvenim proučavanjem Samoborske gore i objavljivanjem članaka na temu geologije popularizirao čitav naš kraj.

Bavio se i proučavanjem Like, Banije i Korduna, područjem između Kalnika i Bilogore, a posebno je proučavao Zaprešić Breg u Samoborskom gorju gdje je opisao i nekoliko novih vrsta iz fosilnog životinjskog svijeta. Stoga ne čudi činjenica da je, osobito u mladim danima bio i planinar, a svoje je članke o izletima, pogotovo u samoborsku okolicu objavljivao u Hrvatskom planinaru. Potpredsjednik HPD-a je bio od 1938. do 1940., a 11. 12. 1939. osnovan je Savez hrvatskih planinarskih društava na čijem je čelu Odbora sjedio upravo Fran Šuklje! Godine 1941. imenovan je povjerenikom HPD-a za Zagreb no ubrzo daje ostavku na to mjesto. Njegova planinarska „karijera“ još je nedovoljno istražena te si dajem u zadatak pomnije je istražiti u ovih godinu dana pomažući se prije svega planinarskom ostavštinom koju posjedujemo u arhivu Samoborskog muzeja.

Osim što je bio priznati stručnjak s područja geologije, uvaženi planinar, Fran Šuklje bavio se i sportom. Jedan je od osnivača samoborskog kluba „Šišmiš“ 1902. godine, društva koje je i prije osnutka planinarske podružnice Japetić, organiziralo izlete u samoborsku okolicu. Na Sportskim igrama 1908. u Samoboru Fran Šuklje nastupio je za momčad „Šišmiša“ protiv „Concordie“ iz Zagreba u prvoj utakmici hokeja na travi odigranoj u našoj domovini! Osim toga, prema zapisima njegovoga sina Žarka, bavio se i atletikom, trčanjem na duge pruge. Na jednom natjecanju u trčanju na trasi Samobor – Podšused dobio je srebrnu medalju! Bio je jedan od osnivača i predsjednik Zagrebačkog nogometnog podsaveza te prvi tajnik Jugoslavenskog nogometnog saveza.

U Prvom svjetskom ratu bio je četiri godine na ratištu na Krnu i Soči kao poručnik, a u Drugom svjetskom ratu je bio teško ranjen kod Bjelovara i te posljedice ranjavanja osjećao je sve do svoje smrti. Godine 1918. oženio se Ernom, rođenom Rosmanith te se u braku rodio sin jedinac Žarko. U slovenskim Alpama kod Pokljuke bračni par Šuklje imao je drvenu vikendicu koju je za njih sagradio jedan graditelj iz Bleda. Prema onome što sam do sada o njemu pročitao te iščitavajući riječi njegova sina Žarka, zaključila sam da je Fran Šuklje bio vrlo marljiv, učen, pošten i svestran, a prije svega uzoran muž, otac i djed. Volio je svoje rodno mjesto, pisao je razne članke za Samoborski list, a na poticaj Milana Langa, koji mu je bio učitelj, uredio je prirodoslovnu zbirku za Pučku školu. Danas postoji ulica u Samoboru koja se zove njegovim imenom, a u Samoborskom muzeju, osim arhivske građe, čuva se i njegova bista. Fran Šuklje još je jedan u nizu velikana iz bogate prošlosti našega grada koji itekako zaslužuje svoje mjesto u našem sjećanju.

10. Sudnikov pohod

Tekst: Darko Dömötörffy; foto: Bojan Horvat

Ispred Samoborskog muzeja

Da li je krivo sunce nakon tjedna kiše ili je pak Sudnikov pohod ušao u život mnogih ne znamo. Ne ulazeći u razlog, ove godine je bio rekordan broj sudionika pohoda, njih skoro 300. Bilo je tu učenika Osnovne škole Samobor, izviđača, roditelja s malom i velikom djecom, planinara. Ono što je najvažnije, svima je bio ove nedjelje osmijeh na licu.

Naši domaćini, domari planinarskog doma Ivica Sudnik, uprili su snage da sve zadovolje, što im je i uspjelo. Najveći organizirani broj planinara, njih 56, došao je iz Varaždina, što znači da je Sudnikov pohod prerastao granice Zagrebačke županije i grada Zagreba i kao val se širi dalje. Simbolično bi mogli reći: iza Sudnika Sudnik, njegove misli su još s nama, u nama. Ono što je bilo lijepo vidjeti je park ispred

muzeja prepun ljudi. Pri slikanju kod spomenika Sudniku svi jednostavno nisu stali u objektiv fotoaparata.

Sudionici pohoda su prije toga u muzeju imali priliku pogledati izložbu o Mirku Kleščiću,

prvom povjereniku Hrvatskog planinarskog društva kome je pristupio 1905. Osim toga bilo je tu Sudnikove zemlje i čvaraka. Sunčano vrijeme i prekrasne jesenje boje šume (koje smo specijalno naručili za ovu priliku) dali

Pl. Dom Ivica Sudnik na Velikom Dolu

su mogućnost malima i velikim, mladima i starima, da uživaju ne samo u hodaњу već i onom najvažnijem, u druženju.

Ovo je bio jubilarni 10. pohod i prilika da se nagrade oni vjerni koji nisu niti jedne godine propustili pohod. A bilo je tu pohoda po snijegu, po magli, po hlad-

noći i po kiši. Samoborski muzej kao suorganizator je za ovu priliku pripremio 2 zbornika o Ivići Sudniku koji su uz samoborski suvenir predani upornim pohodnicima.

I ovaj puta bili smo pod budnim okom HGSS-a. Bili su neza-
posleni, super!

Na kraju treba istaći da bi pohode, njih 10, bilo nemoguće održati bez velike pomoći ravnatelja i djelatnika Samoborskog muzeja, te želimo da zajedno mi, vi, oni, doživimo i 20. izdanje Sudnikova pohoda.

Palačnik

Markacijska sekcija

Tekst i foto: Nenad Greblički

Markacijska sekcija HPD-a „Japetić“ održava 69,7 km planinarskih putova u Samoborskom gorju. Markacije se redovno obnavljaju i putovi uređuju kroz nekoliko godišnjih akcija, a radovi održavanja uključuju pripremu alata, izvide stanja putova, obnovu markacija i čišćenje staza i popravak putokaznih tabli. Jednom obilježeni put obaveza je stalnog održavanja, a na neodržavanom putu oznake propadaju i orijentacija je otežana.

Markacist ili markacistica može postati svaki član Društva koji voli rad u prirodi i spreman je sudjelovati u akcijama održavanje planinskih staza. Nakon završetka tečaja u organizaciji Komisije za planinarske putove, postaje markacist. Rad je vrlo raznolik, od rezanja grana, pripreme boja pa do složenih popravaka putokaza i oznaka, tako da svaki markacist otkriva svoje sposobnosti odgovarajuće zadatku. Pozive na markacijske akcije objavljujemo na facebooku i internetskoj stranici Društva te su dobrodošli svi zainteresirani planinari.

Nastojimo da su naši planinarski putovi održavani i sigurni, što nije jamstvo da u planinama nema slučajnosti. Najbolja prevencija je sudjelovanje u Japetićevoj planinarskoj školi gdje se planinari upoznaju s planinarskim putovima i oznakama u teoriji i praktičnim izletima na terenu.

U 2015. godini smo imali šest markacijskih akcija na planinarskom putu 5.47B, između Smerovišća i Cerinskog vira, gdje smo obnovili oznake, proširili i uredili pristupni put do podnožja vira. Na akcijama je sudjelovalo pet markacista i dva planinara našeg Društva, te dva planinara iz Zagreba koji su izrazili želju za sudjelovanjem, te su nam pomogli u jednoj akciji. Zbog velike količine oborina Cerinski vir je bio potpuno zakrčen stablima a staza se odronila tako da je bio jedva dostupan. Zbog dugotrajnog lošeg vremena, nažalost, ovu jesen nismo uspjeli osigurati stazu od podnožja do vrha slapa.

U ostalim akcijama u 2015. godini smo obnovili dionice ovih planinarskih staza: Šoičeva kuća – Japetić, Samobor – Cerje, Cerje – Manja Vas, Rude – Pl. dom Ivica Sudnik i put od Grgosove špilje do Kosovog brega.

Radovi kod Cerinskog Vira

Markacisti pripravnici

Obnovljene markacije prema Japetiću

Markacistica Danijela

Japetićeva planinarska škola

Tekst: Hrvoje Bišćan; foto: Nenad Greblički

Osnovna ideja organiziranja planinarskih škola je stjecanje općih znanja i vještina iz područja planinarstva. Program planinarske škole polaznicima daje osnovu za siguran i svrsishodan boravak u planinama i djelovanje unutar planinarske udruge. U skladu s pravilnikom HPS-a program planinarske škole sastoji se od predavanja i praktičnih vježbi koje pokrivaju teme: povijest planinarstva i planinarske organizacije; poznavanje planina; pripreme kretanje, boravak i opasnosti u planinama; zaštita prirode; meteorologija; prva pomoć i spašavanje; alpinizam, speleologija i orijentacija.

Tako to kaže Pravilnik o općoj planinarskoj školi u HPS-

u, a planinarska društva su ta koja znanja o navedenim temama prenosi na sve zainteresirane. HPD Japetić kao i većina društava u sklopu HPS-a po potrebi i interesu organizira Opću planinarsku školu.

U „školici“, kako ju volimo zvati, iskusniji članovi društva, stručnjaci s područja planinarske djelatnosti, liječnici, spašavatelji i drugi kompetentni predavači prenose stečena znanja na školarce, a sva prateća ekipa nastoji prenijeti pozitivni „planinarski duh“ na školarce. U tih mjesec, dva osim obaveznog „curriculumuma“ upoznajemo novo društvo, razgovaramo, raspravljamo, družimo se. Zajedno se znojimo, idemo uzbrdo i nizbr-

do, prepoznamo neku novu biljku ili životinju. Divimo se pogledima, putevima, šumi, kame-nu i vodi. Ulovimo neki trenutak samo za sebe. Brojimo korake do povratka s izleta nakon kojeg se ponovo divimo hladnoj tekućini s mjehurićima ili bez i ponosni smo na sve odrađeno. Cilj naše škole je prenijeti sva ta pisana i nepisana znanja.

U 2016. godini ovisno o interesu planirano je organizirati opću planinarsku školu u jesenskom terminu. Detalje i mogućnosti prijave za školicu objavit ćemo tijekom godine na našim web-stranicama, facebooku, plakatu i sl. Ako bude interesa, nadamo se još jednoj generaciji planinarskih maturanata.

Ratitovec

HRVATSKA PLANINARSKA OBILAZNICA 2013. – 2015.

Za brončanu značku Hrvatske planinarske obilaznice (HPO) treba obići 25 kontrolnih točaka (KT) u deset područja, za srebrnu 50 KT u 15 područja (Dinara je obvezna KT) i za zlatnu značku 75 KT u svih 20 područja. Posebno priznanje HPO dodjeljuje se za 100 KT, visoko za 125 i najviše priznanje HPO za 150 KT.

Zadnji popis naših članova koji su primili priznanja Hrvatske planinarske obilaznice objavili smo u Monografiji „90 GODINA HPD JAPETIĆ“.

U zadnje tri godine naši članovi su primili ova priznanja:

2013. (1 priznanje)

Ivan Dömötörffy – posebno priznanje HPO

2014. (11)

Bernard Brglez, Slavko Pandak i Kristina Krznar – brončana značka HPO

Viktorija i Zvonimir Molan – brončana i srebrna značka HPO

Frane Marković – brončana, srebrna i zlatna značka te posebno priznanje HPO

2015. (17) – do 15.11.

Darko Čebuhar – brončana, srebrna i zlatna značka HPO

Slavko Pandak – srebrna i zlatna značka HPO

Viktorija i Zvonimir Molan – zlatna značka i posebno priznanje HPO

Dragica Knežević – posebno priznanje HPO

Nenad Greblički – visoko priznanje HPO

Ružica Šabić – visoko priznanje HPO

Radoslav Korbar – pet priznanja, od srebrne značke do najvišeg priznanja HPO

SAMOBORSKA OBILAZNICA 2011. – 2015.

Samoborsku obilaznicu je u 2011. obišlo je 50 planinara, 2012. samo 22, 2013. rekordnih 73, 2014. solidnih 57 i 2015. – 49. Zadnji popis objavili smo 2010. u prvom godišnjaku „Japetić“. U nemogućnosti da uvrstimo cjeloviti popis obilaznika, objavljujemo samo popis članova HPD-a „Japetić“ koji su obišli Samoborsku obilaznicu:

2011. (5) – *Tanja Omazić, Stjepan Repinec, Frane Marković, Višnja i Dragutin Kos*

2012. (1) – *Radisav Aleksić-Aco*

2013. (2) – *Nevenka Jurković, Mihael Mihalić*

2014. (7) – *Tomislav Dömötörffy, Luka i Irena Franjin, Viktorija i Zvonimir Molan, Radisav Aleksić-Aco, Slavko Pandak*

2015. (11) – *Anica Ivković Čurdića, Zlatko Čurdića, Kristina Krznar, Danijela Brnčić, Morena Dobrić, Grgo Aleksić, Bruno Noršić, Marijana Mihaljević, Ivanka Zamostni, Bernard Brglez, Siniša Golenović*

Samoborsku obilaznicu su obišli iz drugih društava iz Samobora i Svete Nedelje:

PK Scout, Samobor – 2014. *Boris Davčev*

PD Pinklec, Sveta Nedelja – 2013. *Vesna Hajtok, Željko Avdagić*

PD Sv. Rok, Sveta Nedelja – 2014. *Dražen Katanec*

90. godina Mesićeve kuće

Tekst: Zdenko Kristijan

Prije devedeset godina šumska industrija „Frank“ iz Zagreba započela je sječu šume na Japetiću. Dvije godine ranije osnovana HPD-ova podružnica „Japetić“ željela je izgraditi planinarsku kuću na Japetiću, te se čelništvo podružnice upoznalo se s Mesićem, upraviteljem šumske eksploatacije, učlanilo ga u podružnicu i oduševilo za izgradnju kuće. „Frank“ je poklonio podružnici drvo za gradnju kuće. Radovima je rukovodio Mesić, a samoborski planinari i obrtnici sudjelovali su u završnim radovima. Kuća je građena usred šume na predjelu Kal, a već sljedeće godine šume nema.

4. listopada 1925. svečano je otvorena Mesićeve kuća na Japetiću. Na otvorenju je bilo 20 članova podružnice „Japetić“, 7 članova Središnjice HPD-a iz Zagreba i 4 člana iz podružnice „Plješivica“ iz Jastrebarskog. Našeg predsjednika Šoića je zastupao je član Kleščić koji je obavio čin otvaranja i održao patriotski govor, kako to samo Kleščić umije. Naglasio je trud i požrtvornost našeg člana Mesića jer je samo njegovom zaslugom došlo do izgradnje ove kuće. Od strane središnjice govorio je izaslanik Laidl. Svima se zahvalio Mesić. Za sve posjetitelje priređen je paprikaš uz „rujnu kapljicu“. Jaskanski planinari ispraćeni su do vrha Japetića a zagrebački do željezničke stanice u Samoboru.

Kuća je izgrađena na početku Duge drage, nedaleko od puta Šoićeva kuća – Japetić. Uz kuću je bila nastamba za šumske radnike i stalni čuvar, gdje su se držali ključevi kuće. Kuća je u nekoliko navrata uređivana, preko zime 1930. je orobljena, a u srpnju 1931. je izgorjela. Nije se išlo u obnovu kuće, nego je osigurnina potrošena za uređenje kuće u Malom Lipovcu, koja je otvorena 1931. i nazvana „Šoićeva kuća“.

Zahvaljujući samoborskom planinaru i brijaču Milutinu Novakoviću pronađena je lokacija kuće u šumi i na tom mjestu je 1989. Uz prigodnu svečanost postavljen stup s pločom.

Obilježavanje Mesićeve kuće na Japetiću – listopad 1989
(foto: Franjo Novosel)

Plan izleta 2016.

Plan izleta 2016.

Datum	Izlet	Vodič
10.1.2016.	Žumberak	Vesna Pavlin
31.1.2016.	Sveta Gera	Daniela Čupić
13.2.2016.	Bela Krajina: Krašnji vrh	Nenad Greblički
25.2.2016.	Skupština društva	UO
5.-6.3.2016.	Promina – NP Krka	Daniela Čupić
19.3.2016.	Skriveno Samoborsko gorje	Nenad Greblički
28.3.2016.	Medvednica	Daniela Čupić
16.4.2016.	Rusov pohod na Medvednici	Zdenko Kristijan
24.4.2016.	Eko akcija – Dan planeta Zemlje	Robert Cvetković
30. 4.-1.5.2016.	Zavižan – Alan - Zavižan	Vesna Pavlin
15.5.2016.	Japetićevo pohod	Darko Dömmötörfy
28.-29.5.2016.	Kozjak kaštelanski	Daniela Čupić
11.6.2016.	Šojka Track & Trail	Mirjana Klarić
2.7.2016.	Dan HPD Japetić	UO
3.7.2016.	Društveni izlet povodom godišnjice društva – Zavižan	Robert Cvetković
16.-17.7.2016.	Vogel – Rodica – Črna prst	Milan Šošarić
27.-28.8.2016.	Šatorina	Robert Cvetković
4.9.2016.	Pohod na Kamene svate	Daniela Čupić
11.9.2016.	Prvi izlet Planinarske škole	Hrvoje Biščan
15.10.2016.	Zadnji izlet Planinarske škole	Hrvoje Biščan
23.10.2016.	Sudnikov pohod	Robert Cvetković
30.10.2016.	Klek	Robert Cvetković
20.11.2016.	Dolenjska: Čebularski pohod na Rako	Nenad Greblički

Pratite našu internet stranicu i facebook profil gdje objavljujemo sve najave izleta, markacijske akcije i izvještaje.

Društvene prostorije i uplata članarine

Uplata članarine, preuzimanje iskaznica, kao i sve informacije mogu se dobiti na sastancima **četvrtkom u 20:00** u Starogradskoj 15.

Osim u prostorijama društva, uplatu članarine možete izvršiti svaki dan osim nedjelje, u frizerskom salonu "Zdenka", Livadićeva 26, Samobor.

Članarina se može uplaćivati i na žiro račun HPD JAPETIĆ broj:

HR7024030091120004450 otvoren kod Samoborske banke d.d. Samobor.

Članarina za 2016. godinu

Djeca, đaci, studenti
i umirovljenici

30 kn

Zaposleni

70 kn

Članska iskaznica

5 kn

Dnevnik Samoborske planinarske
obilaznice možete kupiti ili naručiti:

Zdenko Kristijan

e-mail: zdenko.kristijan@gmail.com ili
telefonom: **01 / 3362-886**, ili pismom na
adresu: **HPD "Japetić", p.p. 31,
10430 Samobor**

"Vodič ima pravo otkazati izlet, promijeniti program izleta ili ga odgoditi za neki drugi termin zbog loših vremenskih uvjeta, nedovoljnog broja prijavljenih planinara ili drugih okolnosti. Na izletu sudjelujete na vlastitu odgovornost. Svaki sudionik izleta treba poštovati upute vodiča i ne smije napuštati grupu bez njegova znanja."

PLANINARSKI I PJEŠAČKI POHODI 2016.

NA SAMOBORSKOM GORJU, ŽUMBERKU I ZAPADNOJ MEDVEDNICI

DATUM	NAZIV POHODA	ORGANIZATOR
31. siječnja	Zimski hodočasnički pohod na Svetu Geru Sošice – Sveta Gera	
7. veljače	Zimski pohod na Oštrc Samoborski muzej – Veliki dol – pl. dom Željezničar na Oštrcu	Društvo za športsku rekreaciju Samobor
16. – 17. travnja	Pohod po Jaskanskom planinarskom putu Slap Brisalo – Zečak – pl.dom Žitnica – Plešivica – pl.dom Dr. M. Plotnikov,Okič	HPD „Jastrebarsko“
10. travnja	Pohod Dragojlinom stazom na Okič	HPD „Željezničar“ Zagreb
8. svibnja	Planinarski pohod Pinklec na pleča Sv. Nedelja – Svetonedeljski breg – Molvička šuma – Sv. Martin – pl. dom Dr. M. Plotnikov pod Okičem	PD „Pinklec“ Sv. Nedelja
15. svibnja	Japetićevo pohod Start je u Samoboru, a cilj je u Šoićevoj kući. Svaki pohod je po drugoj trasi.	HPD „Japetić“ Samobor
18. lipnja	Proletni pohod na Žumberak Sošice – pl. dom B. Farkaš, Sekulići	PŠK „Trešnjevka-Monter“ Zagreb
4. rujna	Tradicionalni pohod na Kamene svate Stari grad Susedgrad – pl. kuća Kamenj svati	PD „Susedgrad“ Zagreb (Podsused)
11. rujna	Pohod S Končarom u prirodu Samobor – Palačnik – pl. dom Ivica Sudnik, Veliki dol	PD „Končar“ Zagreb
25. rujna	Pješački pohod na Okič Samoborski muzej – Cerje – pl. dom Dr. M. Plotnikov pod Okičem	Društvo za športsku rekreaciju Samobor
2. listopada	Pohod na Oštrc Cilj pohoda je pl. dom Željezničar, Oštrc po bilo kojem prilaznom putu	HPD „Željezničar“ Zagreb
16. listopada	Planinarski pohod po Seniorskom planinarskom putu Gornje Rude – Poljanice – Plešivica – G. Pavlovčani – Plešivički Breznik	HPD „Zagreb-Matica“ Seniorska sekcija
23. listopada	Sudnikov pohod Samobor – Palačnik – pl. dom Ivica Sudnik, Veliki dol	HPD „Japetić“ Samobor
17. prosinca (subota)	Noćni pohod na Oštrc Prekrižje – pl. dom Željezničar, Oštrc	HPD „Željezničar“ Zagreb
26. prosinca	Noćni pohod na Japetić Jastrebarsko – pl. dom Žitnica	HPD „Jastrebarsko“

Napomena: Za svaki pohod organizator objavljuje poziv. Na pohodu sudjeluju planinari iz više društava. Start pohoda je uglavnom nedjeljom u jutarnjim satima.

f [japetic.samobor](https://www.facebook.com/japetic.samobor)
t [@japetic](https://twitter.com/japetic)

HPD "Japetić"
Starogradska 15
PP 31, 10430 Samobor, Hrvatska
e-mail: info@hpd-japetic.hr